

עמ"ת 46789/06/20 - בועז שלום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 46789-06-20 שלום (עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 296586/2020

בפני	כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
עורר	בועז שלום (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט קמא להמשיך מעצרו של העורר עד לדיון שנדחה לקבלת תסקיר שירות המבחן, 07.07.20.

העורר מלין למעשה על ההחלטה להמשיך מעצרו של העורר עד לקבלת תסקיר שירות המבחן, במקום להידרש על-אתר לסוגיה של חלופת מעצר. זאת, לאחר שהוסכם כי קיימות תשתית ראייתית לכאורית ועילת מעצר.

כיוון שעסקינן בערר על החלטת ביניים, שדיון בו חורג מהכלל, ביקשתי וקיבלתי התייחסויות הצדדים לעניין זה.

עצם הגשת הערר במצב זה אינה מחייבת לדון בו כבר-עתה:

1. מקובל עלי שלעורר יש זכות לערור גם על 'החלטת ביניים' מעין זו, אך "זכות לערור ושיקול דעת ערכאת הערעור אם לדון בערר לחוד" (בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מ.י. (2012), סעיף 13). אין על בית המשפט שלערעור חובה להידרש לכל ערר, ורשאי בית המשפט להפעיל שיקול-דעת תוך התחשבות אפילו בשיקולים מעשיים של יעילות הדיון וחיסכון במשאבי שיפוט (בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מ.י. (2013), סעיף 6);
2. בקו פסיקתי ברור נקבע כי דיון בערר בשלב זה הוא חריג השמור לנסיבות מיוחדות, המתקיימות כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה בעניין קיומן של ראיות לכאורה או כאשר מתעורר חשש ממשי למעצר בלתי חוקי (וראו בש"פ 460/19 דינקו נ' מ.י. (2019) ובש"פ 5145/18 פייסמן נ' מ.י. (2018)).
3. ערכאת הערר בוחנת את קיומן של נסיבות מיוחדות שיצדיקו שמיעת ערר בשלב זה, על-פני הדברים ועל-בסיס הנטען בכתב הערר ובצירופותיו (אבו עראר, שם).

במקרה דנן, לא מצאתי כי נפלה טעות ברורה בהחלטה שלא לדון באפשרות להיזקק לחלופת מעצר קודם לקבלת תסקיר, בוודאי לנוכח טיב האישום (החזקת כמות ניכרת של סם בנסיבות המעידות-לכאורה על מטרת הפצה) וקיומו של עבר פלילי רלוונטי (הגם שישן).

אין אפוא הצדקה לדון בערר על החלטת הביניים, והערר נדחה.

ניתנה היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, בהעדר הצדדים.